

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 120.

Solgte Session.

50de Møde.

Mandagen den 17de Decbr. Kl. 1.

(Fortfat).

Ordføreren (fortf.): Jeg skal som Udvalget, der ligger i Tidsforholdene, henvise til, at det vistnok vil være en Selvfølge, at der til de nye Debitorer vil blive gjort strengere Fordringer end til de ældre, og hvis det er saa, saa er det en Grund til at bære Crediten op for dem, eller at gøre det muligt for dem at realisere de Papirer, som de faae for de af dem stillede Pantar, til den muligst fordeelagtige Cours. Udvalget mener altsaa, at Foranstaltningen i og for sig er hensigtsmæssig, og kun om Betingelserne har der veist sig en lille Disjens i Udvalget. Som saadanne Betingelser har man nemlig troet at maatte opstille 3 Punkter, hvortil den ærede Indenrigsminister har foreslaaet at tilføie et fjerde. Det første gaaer ud paa, at en Serie, forinden den tør afluttes — dette gjælder altsaa baade om de nuværende, forinden de afluttes, og om de fremtidige — skal have en vis Udstrækning, thi hvorvel det først og fremmest er det enkelte Pant, hvis Soliditet det kommer an paa for hver enkelt derpaa hvilende Gjæld, er dog Institutionen væsentlig bygget paa Solidariteten, men Solidariteten har kun Betydning, naar der er et klæffeligt Antal, som kan bære den. Det er den samme Grundsætning, som finder Anvendelse ved al Assurance, at det først er derved, at der skeer en Fordeling paa et betydeligt Antal, at Risikoen bliver mindre føle-

lig, og at der for Creditorerne bliver en sand Betryggelse. Det er naturligvis til en vis Grad vilkaarligt, hvad man vil antage for en passende Grændse. Udvalget har foreslaaet 3 Millioner, saa at ingen Serie nu eller senere tør afluttes, uden at der er tegnet for 3 Millioner, naturligvis i Afslutningens Dødblik, thi i hver Termin kan der ved den regelmæssige Afbetaling ske et Afdrag, men idet Solidariteten saaledes svækkes, bliver Pantet bedre. Den anden Betingelse er, at naar der dannes en ny Serie ved Afslutningen af den ældre, skal den ældre, medens der igrigt ikke er Tale om Solidaritet mellem den ældre og den nyere, være solidarisk ansvarlig for Gjælden i den nye, indtil denne opnaaer en vis Størrelse. Som Grændse herfor have vi foreslaaet 1 Million. I det Forslag, der er fremkommet fra den oprindelige Forslagsstiller, var der sat 1/2 Million, hvorved han støtte sig til den nyeste Lovgivning om dette Forhold, nemlig Loven af 21de November 1851; men det vil erindres, at den oprindelige Lov af 20de Juni 1850 opstillede 1 Million, og at den Forandring, hvorved dette Betsløb nedfattes, først blev indført Aaret efter som en Lempelse, hvortil man troede at kunne give sit Samtykke for at faae denne Institution i Gang. Det er imidlertid vistnok almindelig erkjendt, at 1 Million er det Mindste, der kan frembyde en tilstrækkelig Betryggelse med Hensyn til det solidariske Ansvar, saa at Baandet først definitivt løses, naar den nye Serie har naaet dette Betsløb. Et andet Medlem af Udvalget (Wesfely) mener, at man ikke kan nøies med 1 Million, men bør gaae op til 3 Millioner; men det har det øvrige Ud-